

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Łukasz Smolarek

przy udziale Prokuratora-----

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r. w Złotoryi

sprawy

M. W. (1) (W.)

urodz. (...) w Z.

syna J. i E. z domu W.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 10 maja 2017 roku na ulicy (...) w Z. województwa (...) kierował samochodem osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 22 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt II W 189/17 zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy od dnia 22 kwietnia 2017 roku do dnia 18 października 2017 roku

to jest o czyn z art. 244 kk

II w dniu 17 lipca 2017 roku w Z. na terenie Komendy Powiatowej Policji działając w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego aspiranta sztabowego P. K. (1) podczas pełnionych przez niego obowiązków służbowych pomocnika dyżurnego do zaniechania prawnej czynności służbowej osadzenia go w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych znieważał pokrzywdzonego wulgarnymi słowami, kierował wobec niego groźbę bezprawną pozbawienia życia, jak też stosował przemoc w postaci kopania w okolicy uda i szarpania wymienionego, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci zadrapań na lewej dłoni i lewym ramieniu skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu, czym działał na szkodę wymienionego,

to jest o czyn z art. 224§2 kk i art. 226§1 kk i art. 157§2 kk w związku z art. 11§2 kk

III w nocy 24 lipca 2017 roku w miejscowości K. rejonu (...) województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. T. wobec którego przeprowadzone zostało odrębne postępowanie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia czterech kompletnych kół samochodowych z aluminiowymi felgami i oponami firmy (...) o rozmiarze 195/65/15 oraz dwóch opon samochodowych firmy (...) o rozmiarze 245/35/15 o łącznej wartości 1300 zł, czym działał na szkodę M. S.

tj. o czyn z art. 278§1 kk

IV w dniu 15 sierpnia 2017 roku w miejscowości R. rejonu (...) województwa (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotorzy II Wydział Karny z dnia 22 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt II W 189/17 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy od dnia 22 kwietnia 2017 roku do dnia 18 października 2017 roku oraz pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego polecenia do zatrzymania przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych nie zatrzymał się do kontroli drogowej i kontynuował jazdę w ruchu lądowym

I uznaje oskarżonego M. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 244 kk i za to na podstawie tego przepisu prawnego (na podstawie art. 4 § 1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynu zabronionego) skazuje go na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności;

II uznaje oskarżonego M. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 2 kk w zw. z art. 224 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III uznaje oskarżonego M. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazuje go na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności;

IV uznaje oskarżonego M. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 244 kk i art. 178b kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

V na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

VI na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

VII na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonego P. K. (1) na piśmie w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

VIII na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 i 2 kk, za czyn z pkt IV części wstępnej wyroku, orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jeden) roku;

IX na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 202,53 zł oraz wymierza mu opłatę w wysokości 180 zł.

Sygn. akt II K 640/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy w zakresie czynu I:

W dniu 10 maja 2017 r. M. W. (1) kierował samochodem R. (...) o nr rej (...) na terenie Z. (ulicami: Klasztorną, K., K., L. i (...)), pomimo tego, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II W 189/17 obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) – k. 321,

zeznania świadka P. K. (2) – k. 21,

zeznania świadka O. R. – k. 23,

zeznania świadka A. J. – k. 80,

zeznania świadka K. K. (3) – k. 111,

kserokopia umowy sprzedaży samochodu - k. 4,

odpis wyroku w sprawie II W 189/17 – k. 24,

zaświadczenie ze Starostwa Powiatowego – k. 30,

nagranie – k. 168,

protokół odtworzenia nagrania – k. 169-172.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy w zakresie czynu II:

W dniu 17 lipca 2017 r. M. W. (1) został zatrzymany przez policjantów z Komendy Powiatowej Policji w Z. na podstawie nakazu doprowadzenia do zakładu karnego. W trakcie pobytu w komendzie, M. W. (1) domagał się umożliwienia kontaktu telefonicznego z rodziną, chciał uderzyć umundurowanego funkcjonariusza policji w osobie P. K. (1), który musiał użyć wobec niego chwytów obezwładniających. M. W. (1), już w pomieszczeniu dla zatrzymanych, używał wobec policjanta takich słów, jak „chuj”, „kurwa” oraz kopnął go dwukrotnie w lewe udo i szarpał za mundur, wrywając guzik z koszuli. Krzyczał także do policjanta, że go „zajebie”, co wzbudziło w funkcjonariuszu obawę spełnienia tej zapowiedzi.

W wyniku zachowania M. W. (1) P. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci zadrapań na lewej dłoni i lewym ramieniu, skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej siedmiu dni.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) – k. 321,

zeznania świadka P. K. (1) – k. 38,

zeznania świadka K. K. (3) – k. 45,

zeznania świadka D. P. – k. 50,

zeznania świadka B. K. – k. 160,

protokół oględzin ciała – k. 40,

protokół zatrzymania – k. 54,

nagranie monitoringu – k. 93,

protokół odtworzenia monitoringu – k. 94,

materiał fotograficzny – k. 164,

pisemna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej – k. 165-166.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy w zakresie czynu III:

M. W. (1) umówił się z P. T. (co do którego postępowanie prowadzone było odrębnie) na dokonanie kradzieży. W wyniku tego porozumienia pojechali oni w nocy 24 lipca 2017 r. samochodem M. W. (1) pod zakład wulkanizacyjny, położony w K., a należący do M. S.. Na teren zakład wszedł P. T., który zabrał z jego terenu cztery kompletne koła samochodowe z aluminiowymi felgami i oponami M. (rozmiar 195/65/15) a także dwie opony B. (rozmiar 245/35/15), które przerzucił przez ogrodzenie. Koła i opony do samochodu włożył M. W. (1), a następnie koła zawieźli do Krajowa, a opony zabrał M. W. (1).

M. S. odzyskał cztery koła.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) – k. 321,

zeznania świadka M. S. – k. 116, 150,

wyjaśnienia P. T. – k. 147,

nagranie monitoringu – k. 120,

materiał fotograficzny – k. 121-123,

protokół zatrzymania rzeczy – k. 128,

protokół przeszukania – k. 129-131, 138-139,

odpis wyroku w sprawie P. T. – k. 249.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy w zakresie czynu IV:

W dniu 15 sierpnia 2017 r. M. W. (1) kierował samochodem S. (...) o nr rej (...) w R., pomimo tego, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 22 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II W 189/17 obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Gdy otrzymał od policjanta sygnał do zatrzymania się, przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, nie zatrzymał samochodu, kontynuował jazdę i zatrzymał się dopiero, gdy kolejny radiowóz zablokował mu drogę, po czym wjechał w pole, wybiegł z auta i uciekł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) – k. 321,

zeznania świadka K. K. (3) – k. 100, 189,

zeznania świadka M. W. (2) – k. 162,

zeznania świadka J. L. – k. 174,

zeznania świadka K. S. – k. 186,

zeznania świadka T. L. – k. 191,

zeznania świadka M. Z. – k. 196-197,

zeznania świadka P. R. – k. 199,

kserokopia umowy sprzedaży samochodu – k. 104,

zaświadczenie Starostwa Powiatowego w Z. –k. 105.

M. W. (1) ma obecnie 23 lata, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem budowlanym, utrzymuje się z pracy dorywczej, z której zarabia około 1500 złotych miesięcznie, jest kawalerem, nie ma dzieci, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był karany za czyny z art. 62 ust. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 244 kk na kary ograniczenia wolności, a także za paserstwo na karę grzywny oraz przestępstwa kradzieży i kradzieży z włamaniem oraz czyn z art. 178a§1 kk na karę grzywny (choć za te ostatnie czyny wyroki zapadły po popełnieniu czynów zarzucanych w niniejszej sprawie), obecnie odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności, zastosowano wobec niego środki zapobiegawcze, był poszukiwany listem gończym.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 28, 321,

postanowienie w przedmiocie środków zapobiegawczych – k. 69-71,

213-214, 224-225, 227-228, 258-259,

odpisy wyroków – k. 184, 185, 237-238, 240-241.

M. W. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w trakcie przesłuchań zachowywał się arogancko.

W toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, podał jedynie, że wszystko przemyślał i stąd zmienił swoje poprzednie wyjaśnienia i przyznał się. Złożył wraz ze swoim obrońcą wniosek o wymierzenie kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego (treść wniosku zawarta jest w protokole rozprawy z 14 listopada 2018 r.).

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu, a wniosek złożony przez oskarżonego trybie art. 387 kpk zasługiwał na uwzględnienie i zostały spełnione zawarte w §2 tego artykułu przesłanki pozwalające na jego uwzględnienie. Dodać należy, iż zarówno pokrzywdzeni, jak i oskarżyciel publiczny, prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy nie stawili się na rozprawę, a zatem nie sprzeciwili się wnioskowi.

Stan faktyczny sprawy nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Jego wyjaśnienia zostały w pełni potwierdzone zeznaniami większości świadków i pozostałymi dowodami, wymienionymi szczegółowo w poprzedniej części uzasadnienia, ujawnionymi w trybie art. 387§4 kpk. Wątpliwości nie budziła zmiana wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się dopiero w postępowaniu sądowym.

Nie budziło wątpliwości także to, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona ustawowe zarzucanych mu czynów. Sąd zastosował przy tym, odnośnie do czynu z punktu I, ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynu zabronionego, gdyż była ona względniejsza, niż ustawa obowiązująca w czasie orzekania (szczególnie w zakresie braku podstawy prawnej do obowiązkowego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów).

Zaproponowane przez oskarżonego i jego obrońcę kary jednostkowe a także kara łączna, w ocenie sądu, uwzględniały zawarte w art. 53 kk dyrektywy wymiaru kary. Nie przekraczały bowiem stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, które sąd uznał za dość wysokie. Czynom z art. 244 kk i art. 178b kk towarzyszyły dość spektakularne ucieczki oskarżonego. Przestępstwo przeciwko mieniu nie dotyczyło mienia wartościowego, ale zamiar oskarżonego był przemyślany, nie było to zdarzenie przypadkowe, lecz zaplanowane. Podobnie, czyn popełniony na szkodę policjanta

P. K. spowodował drobne uszkodzenia ciała, ale zachowanie oskarżonego, mające miejsce w siedzibie komendy, było karygodne.

Sąd wziął po uwagę to, że oskarżony popełnił kilka przestępstw i to skierowanym przeciwko różnym dobrom prawnym, stąd uznał, że wymierzona kara łączna musi być karą najsurowszą, jeśli chodzi o jej możliwy rodzaj. Mogąc bowiem wymierzyć kary grzywny bądź ograniczenia wolności, sąd uznał, że w przypadku karanego już oskarżonego, który nadto na etapie postępowania przygotowawczego zachowywał się wysoce niewłaściwie, sprawiedliwe będą kary pozbawienia wolności. Szczególnie, że dotychczasowe stosowane kary, tj. grzywny i ograniczenia wolności nie przyniosły oczekiwanego skutku w postaci zaprzestania przez oskarżonego powrotu do przestępstwa.

Sąd miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego, uznał jednak, że zasługuje on na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej. Jest on bowiem młodym człowiekiem, poprzednio orzekane wobec niego kary nie były karami pozbawienia wolności, a zatem przy pierwszej tego typu orzeczonej karze, można dać mu szansę, szczególnie, że obecnie odbywa zastępczą karę pozbawienia wolności i zmiana jego zachowania z okresu postępowania przygotowawczego może również wynikać z rzeczywistego oddziaływania obecnej jego izolacji. Taka okoliczność wskazuje zaś, że kara łączna pozbawienia wolności orzeczone z warunkowym zawieszeniem wykonania spełni swój cel odstraszący i zapewni, że oskarżony, znając z doświadczenia rygoru pozbawienia wolności, będzie przestrzegał warunków próby i nie powróci do przestępstwa.

Sąd uznał za konieczne określenie okresu próby na trzy lata i oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Sąd uznał również za konieczne orzeczenie obowiązku przeproszenia pokrzywdzonego policjanta.

Środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów był obowiązkowy za czyn z punktu IV, a jako, że dotyczył naruszenia zakazu orzeczonego za wykroczenie, sąd uznał za wystarczające określenie go na okres jednego roku.

Z powyższych względów, sąd zaaprobował wniosek oskarżonego i jego obrońcy z art. 387 kpk i orzekł kary, środki karne i probacyjne w sposób we wniosku zaproponowany, uznając takie rozwiązanie za sprawiedliwe i orzekł, jak w punktach I-VIII części dyspozytywnej wyroku.

Mając na uwadze to, że oskarżony jest młodym człowiekiem, a sytuacja na rynku pracy jest dobra, brak było podstaw do odstąpienia od obciążania go kosztami sądowymi i opłatą, stąd sąd obciążył go tymi należnościami, orzekając, jak w punkcie IX wyroku.